

ת"פ 34546/01/18 - מדינת ישראל-רשות הטבע והגנים נגד פאיז אבו רקייק-בעצמו

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 34546-01-18 מדינת ישראל נ' אבו רקייק
בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא

בעניין:	מדינת ישראל-רשות הטבע והגנים
ע"י ב"כ עו"ד רונן מאיר	המאשימה
נגד	
פאיז אבו רקייק-בעצמו	
ע"י ב"כ עו"ד אוריאל ברששת	הנאשם

הכרעת דין

רקע

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של **ציד חיות בר מוגנת ללא רישיון**, לפי סעיפים 2 ו-14(ב) לחוק להגנת חיות הבר, התשט"ו-1955 (להלן: "**החוק**"), בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **ציד בשיטות אסורות [רדיפה בכלי תחבורה ממונע]**, לפי סעיף 5(4) לחוק בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין; **פגיעה בערך טבע מוגן**, לפי סעיפים 33(ג) ו-57(א) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, תשנ"ח-1998 (להלן: "**חוק גנים לאומיים**") בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין ו**ציד באזור** אסור, לפי תקנה 1 לתקנות להגנת חיות הבר (אזורים אסורים) תשל"א-1971 בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין.

במקביל, הוגש כתב אישום נגד מעורבים נוספים (להלן: "נאשמים 1,2,3,4") המייחס להם את אותן עבירות בגין אותו אירוע (להלן: "התיק הנוסף").

2. יצוין כבר כעת, כי **בהתאם להסכמות הצדדים**, נוהלה פרשת התביעה במאוחד בשני התיקים ולאחר שהמאשימה הכריזה "אלו עדיו" בעניינו של הנאשם שבפניי (להלן - "פאיז"), הופרד הדיון בשני התיקים, פאיז העיד כעד **תביעה** בתיק הנוסף ובמסגרת התיק שבפניי הושלמה פרשת ההגנה בעדותו של פאיז וסיכומי הצדדים.

3. על פי כתב האישום, ביום 20.1.2017 לקח נאשם 4 מכונית השייכת לאחיו ונסע ביחד עם שאר הנאשמים ועם פאיז לשטח החקלאי שסמוך לבסיס "אמיתי" במטרה לצוד צבאים. נאשם 3 נהג ברכב. בשעה 14:40 לערך בשטח החקלאי של מושב יבול בסמוך לבסיס, צדו הנאשמים ופאיז עדר צבאים באמצעות רדיפה ברכב. בהמשך, צדו הנאשמים ופאיז בצוותא חדא צבי באמצעות רדיפה ברכב. כשהבחינו ברכב בו נהג האחראי על גידולי השדה בשטח החקלאי, פתחו בנהיגה מהירה על מנת לצאת מהשטח עד שנעצרו על ידי פקח המאשימה ביישוב פתחת שלום.

צבי ארצישראלי הינו חיית בר מוגנת וערך טבע מוגן ומין הנמצא בסכנת הכחדה.

לנאשם לא היה רישיון ציד ולא היה היתר למעשיו.

מהלך המשפט:

4. הטיפול בתיק זה נמשך והתארך מסיבות שונות המתועדות בתיק ובין היתר בשל הצורך להסדיר ייצוג הנאשמים, וכן בקשתם לקיים הליך גישור בפני מותב אחר.

5. בתאריך 10.6.19 כפר הנאשם שבפניו במיוחס לו בכתב האישום. הנאשם טען, כי המיקום המצויין בכתב האישום אינו ברור. הנאשם מאשר שהיה "מתושהו" עם הנאשמים האחרים במקום כלשהו וכופר בשאר המיוחס לו בכתב האישום. בד בבד אישר, כי "היה באיזור בתאריך".

להשלמת התמונה יצוין, כי ביום 1.7.19 כפרו נאשמים 3 ו-4 במיוחס להם.

נאשם 3 אישר שנהג במכונית ביום האירוע, אך טען שמטרת הנסיעה הייתה טיול ולא ציד, אישר שקיוו לראות צבאים, אך לא לצוד אותם, הכחיש שיצא מהשטח בנסיעה מהירה.

נאשם 4 מסר מענה דומה.

בתאריך 15.7.2019 כפרו נאשמים 1 ו-2 במיוחס להם.

נאשם 1 מסר, שבאותו היום יצאו לטייל, הכחיש מרדף אחר צבאים, טען כי לא הייתה לו כל שליטה במכונית, שהוא לא נהג בה אלא ישב במושב האחורי.

נאשם 2 הצטרף למענה זה.

מהלך משפט ההוכחות

6. ביום 11.11.2019 החלה להישמע פרשת התביעה.

העיד ע.ת. 5 **עמרם צברי** חוקר הרשות.

העד מסר, כי קיבל מהמשטרה תוצרי חדירה למכשיר הטלפון של נאשם 2. העד העתיק סרטונים רלוונטיים לדיסק נפרד וערך על כך מזכרים (ת/1, ת/1א, ת/1ב) וכן הדפיס פלט של תוצרי החדירה מתוך הדיסק. הדיסק שצרב העד סומן ת/2.

יצוין, כי ב"כ הנאשמים העלו התנגדות בנוגע לקבילות הסרטונים או לאמיתות תוכנם, כפי שיפרטו בהמשך.

העד הפיק תמונות מתוך הסרטונים ואלה הוגשו וסומנו ת/3, בכפוף להכרעה בטענות קבילות ומשקל מצד ב"כ הנאשמים.

העד תיאר כי ערך פעולות השוואה בין הנצפה בסרטונים לבין תמונות של כלי הרכב בו נסעו הנאשמים כפי שתועד בזירה ועל סמך השוואה זו הגיע למסקנה שמדובר באותו כלי רכב. כן השווה בין פרטי הלבוש של המצלם הנראים בסרטון ומצא דמיון בינם לבין בגדיו של נאשם 2.

יצוין, כי ב"כ הנאשמים השמיעו התנגדויות רבות במהלך עדות החוקר בנוגע לפעולות החקירה שביצע, תקינותן וקבילות מסקנותיהן. כפי שיובא להלן, רוב רובן של הטענות נזנחו בשלב הסיכומים.

במסגרת החקירה הנגדית, העד מסר כי בבדיקת הסרטונים מצא גם, כי מדובר באותו תאריך ושעה של האירוע בכתב האישום.

כן מסר, שלאחר שצפה בסרטונים ביקש לזמן לחקירה נוספת את הנאשמים על מנת להטיח בהם את הסרטונים. בסופו של דבר, לאחר שנתקל בקושי בזימונם מול תחנת תל שבע הסתפק בחקירה חוזרת של נאשמים 2 ו-3 בלבד, שנראים בסרטונים. העד אישר, שלא ניסה לזמן ישירות את נאשם 1 לחקירה נוספת.

החוקר חקר את נאשם 2 (ת/4) וכן את נאשם 3 (ת/5).

7. העיד ע.ת. 9 **כפיר בן ברוך** - שוטר וחוקר מיומן שביצע את החדירה למכשיר הטלפון שנתפס מידי נאשם 2.

בפתח עדותו הראשית של העד מסר, כי הדיסקים שהוצגו לו נראים כהעתק, שכן הסימון על גבי הדיסקים אינם תואמים את שיטת הסימון שלו והעד לא זיהה את כתב היד כשלו. לעד הוצג תוכן הדיסקים, והעד זיהה את דו"ח החדירה שביצע והמסמך המתעד את החדירה ואת הקבצים שהועתקו ("רפורט PDF"). העד אישר את כלל התוכן הצרוב על הדיסקים כתוכן שהוא הפיק מתוך מכשיר הטלפון, הוריד וצרב.

ב"כ הנאשמים התנגדו להגשת הדיסקים, שכן הם אינם הדיסקים המקוריים ובהיעדר המקור. העד הסביר, נוכח ההתנגדויות, כי קובץ ה-PDF שהפיק אינו ניתן לשינוי לאחר יצירת הדו"ח ומדובר בקובץ מוגן ואין חשש לשינוי בתוכן הקובץ לעומת הקובץ המקורי וכן הפנה לנתוני הקובץ המלמדים על מועד יצירתו ומכאן הוא למד, כי הקבצים בדיסקים הללו הם העתק של הדיסק המקורי, מבלי שעברו שינוי.

העד הסביר שיחס לסרטונים שהוצגו לו, כי תאריך יצירתם הוא בתאריך 20.1.17. אחד מהם צולם במצלמה של מכשיר הטלפון שנתפס. השני אותר בקבצים שנשלחו מתוך תוכנת "וואטסאפ", ולא יכול להעיד בוודאות מי יצר

אותו במקור.

העד נחקר ארוכות בנוגע לאפשרות שינוי הקבצים, וכן נתונים לגבי העברת או שמירת הקבצים ואפשרות שינויים. בסופו של דבר, במסגרת הסיכומים לא הועלו טענות בנושא זה, אלא טענות חלק מב"כ הנאשמים התמקדו בכך, שלבית המשפט לא הוצג הדיסק המקורי אותו צרב העד.

בסופה של החקירה הנגדית, החלטתי לסמן את הדיסקים ת/8 כאשר הכרעה לגבי קבילותם או משקלם תעשה במסגרת הכרעת הדין לאחר סיכומי הצדדים.

8. העיד ע.ת. 8 **אורן דרוקר**, אזרח העוסק בחקלאות. העד העיד, כי ביום האירוע יצא לסיבוב בשדות וראה רכב חשוד בתוך שדה חיטה זרוע, הוא עלה לנקודה גבוהה ובעזרת משקפת הבחין בג'ים פג'ארו "משתולל בשדה". הג'יפ נסע בעיגולים בתוך השדה "זיהיתי שהוא מנסה ככה ללוות איזה צבי, לשגע אותו קצת, לנגח או משחקים שם עם הצבי, מנסים לדרוס אותו". העד התקשר לפקח ובמקביל התחיל להתקדם לכיוון השדה. הג'יפ החל לנסוע במהירות לכיוון הכביש, והוא נסע אחריו תוך שמירה על קשר עין. הג'יפ נסע בפראות על הכביש ופנה לכיוון פתחת שלום, שם נעצר על ידי הפקח עודד נחמיה. העד סיפר על הנזק שנגרם לשדה. כעבור שלושה ימים זומן לעדות במקום האירוע וסיפר את אשר ראה. העד לא רשם את מספר הרכב. העד מסר בחקירתו הנגדית, שקודם לאירוע ראה להקה של צבאים. העד שיער, כי הנוסעים ברכב בודדו צבי אחד מתוך הלהקה ורדפו אחריו. מדובר בלהקה שחיה באיזור, מתוך היכרותו עם השטח מספר שנים. העד מסר, שלאחר מכן ראו סימני צמיגים בשטח ("קוליסים") וגם עקבות של צבי אך לא צילמו אותם. העד מסר, שמהנקודה הגבוהה בה שהה לא ראה כלי רכב נוספים.

בתום הישיבה נקבע מועד נוסף לתאריך 28.1.2020 לסיום פרשת התביעה ולפרשת הגנה.

9. ביום 2.12.2019 נאשם 1 לא התייצב לדיון ונמסר על ידי שותפיו לכתב האישום כי הוא חולה. מאחר וזומן כדן ובהתאם להסכמת בא כוחו, הדיון התקיים בהעדרו (יוער, כי בטעות נכתב בראש הפרוטוקול כי הנאשמים לא נכחו בדיון, ואולם כלל הנאשמים מלבד נאשם 1 התייצבו לדיון ונכחו בו).

העיד ע.ת. 6 **דוד גודקר** שתפס מכשירי טלפון של הנאשמים בזירה. ב"כ הנאשמים לא הפנו לעד שאלות במסגרת חקירה נגדית.

10. העיד ע.ת. 1 **יפתח מגן** - חוקר הרשות. העד חקר את נאשם 3 (ת/11), את נאשם 2 (ת/12), את נאשם 1 (ת/13) וכן ערך דוחו"ת עיכוב לנאשמים (ת/14). העד מילא דוחו"ת תפיסה של מכשירי הטלפון וצילם אותם (ת/15). העד סיפר שקיבל שיחת טלפון מאורן דרוקר לגבי רכב שרודף אחרי צבאים. העד ביקש מעודד נחמיה לצאת לאירוע. כשהגיע, ראה את הג'יפ פג'ארו במקום ועודד נחמיה כבר היה שם. העד עיכב את החשודים והם נחקרו בחדר בישוב אבשלום הסמוך. העד סיפר על סמך היכרותו עם האיזור על תופעה של ציד של צבאים, המצויים בסכנת הכחדה. בתום החיפוש ברכב העד ביקש מגלעד גבאי לנסוע לשטח

המדובר ולבדוק סימני צמיגים בשטח. גלעד נסע וצילם ושלח לו את התמונה ב"וואטסאפ" אותה הציג לנאשמים בחקירה. העד הסביר, שהחקירה נערכה בחדר שהוקצה להם בישוב אבשלום הסמוך, מחמת השעה לא ראה לנכון לחקור את החשודים בחוץ, וכן לא מצא לנכון לעכבם לתחנת משטרת אופקים המרוחקת למעלה חצי שעה, במצב שבו לא יכלו לבצע הפרדה בין החשודים וכיוון שיה ערב שבת.

יצוין, כי שאלות שהופנו לעד בנוגע לתקינות חקירת החשודים לא הבשילו בסופו של דבר לטענות במסגרת הסיכומים.

11. העיד ע.ת. 2 **אוהד יהלומי** - פקח הרשות. העד חקר את פאיז (ת/16), את נאשם 4 (ת/17) וכן צילם את החשודים (ת/18). העד סיפר, שנקרא לאירוע בחשד לעבירת ציד והגיע למקום לאחר שהרכב החשוד נעצר וכבר בוצע בו חיפוש. ב"כ נאשם 4 הציג לעד שאלות בנוגע לאופן חקירת הנאשם וזכות ההיוועצות עם עורך דין. שאלות אלה לא הבשילו לכדי טענות בסיכומי הנאשם.

12. העיד ע.ת. 3 **גלעד גבאי** - עובד הרשות. העד צילם תמונות בשטח. בתמונות נראים סימני צמיגים בתוך השדה, וכן נראה מסלול הנסיעה בתוך השדה. העד מסר, שחקלאים לא נוסעים בצורה כזו בתוך השדה כדי לא לפגוע בו. העד צילם עקבות של צבי בשדה וכן צילום שלדבריו מתעד תחנת הרחה של צבאים (ת/19), (ת/20). העד סיפר, שנקרא לאירוע וכשהגיע כבר היו חוקרי הרשות עם החשודים. הוחלט לבצע את החקירות באבשלום ועברו לשם. העד קיבל מאורן דרוקר מיקום של האירוע ונסע לשם, איתר עקבות טריות בתוך השטח וצילם אותם. כמו כן ראה הרבה עקבות צבאים בשטח וצילם. לאחר מכן חזר למקום החקירות והציג את הצילומים לחוקרים. העד הסביר בחקירה הנגדית כיצד הגיע למסקנה שהעקבות טריות. העד אישר בחקירה הנגדית, שעקבות הצבאים לא נראים בצילום. לדבריו, זאת בשל איכות הצילום אך עמד על כך שהיו עקבות רבות של צבאים בשטח. העד הצביע על גללים שזיהה כגללים של צבאים בצילום. העד הסביר, שתחנת ההרחה נוצרה לפני האירוע והיא מלמדת על נוכחות קבועה של צבאים בשטח. העד סיפר, על סמך נסיונו, שמסלול הנסיעה בתוך השטח מתאים למרדף אחרי צבי, במטרה להתיש אותו.

13. העיד ע.ת. 4 - **עודד נחמיה**, פקח הרשות. העד סיפר, שקיבל שיחת טלפון מאורן דרוקר שמסר לו על רכב חשוד בצייד. אורן רדף אחרי הרכב וכיוון אותו למקום. הוא כרז לו לעצור והרכב אכן נעצר וכשהגיע סיוע ניגש לרכב וביצע עיכוב. בהמשך בוצעו פעולות חקירה, חיפוש ברכב שצולם על ידו (ת/22), הוא צילם תמונות של הרכב (ת/21) והחשודים נלקחו לחקירה. העד אישר, שבזמן החיפוש המצולם לא נתפסו מכשירי הטלפון.

14. העיד ע.ת. 10 **ד"ר נועם לידר**, מומחה מטעם המאשימה שכתב את חוות הדעת ת/23, לגבי מעמדו של הצבי והיותו בסכנת הכחדה. **בשלב זה, המאשימה הכריזה "אלו עדיי" בעניינו של פאיז.**

15. ביום 28.1.2020 לא נשמעה עדותו של פאיז שכן לא התייצב לדיון על אף שזומן אליו. בלית ברירה נקבע מועד נוסף לסיום פרשת התביעה ליום 11.6.2020 והוצא צו הבאה לפאיז.

16. ביום 10.6.2020 התייצב באולם בית המשפט ב"כ הנאשם 3 ועתר בשם כל באי כוח הצדדים בתיק לדחות את הדין הקבוע בשל התפשטות נגיף הקורונה בתל שבע, מקום מגורי הנאשמים. ב"כ המאשימה הצטרף לבקשה ובנסיבות אלה בלית ברירה נדחה הדין ליום 24.9.2020.

17. בשל שינויים בתכנית העבודה במרחב לכיש, ביום 6.8.2020 נדחה הדין ליום 8.11.2020.

18. ביום 8.11.2020 העיד פאיז כעד תביעה במשפטם של האחרים והמאשימה הכריזה "אלו עדיו" במשפטם של האחרים.

19. **הנאשם** פאיז העיד להגנתו במשפטו.

במסגרת החקירה הראשית העיד הנאשם, כי ביום האירוע יצאו מתל שבע לטיול בטבע, כאשר לא היה תכנון לטייל במקום מסוים. לטענתו, זו הפעם הראשונה שיוצא עם שאר הנאשמים לטיול. פאיז אישר כי הם היו בשטח החקלאי, אכלו שם, ישבו כחצי שעה ואז נסעו לכיוון ביתם. פאיז תיאר כי הוא ושאר הנאשמים נסעו ברכב כאשר הוא יושב באמצע במושב האחורי. פאיז הזכיר רכב שחור שראו בשטח, לטענתו הרכב היה כ-300 מטר מהם על גבעה.

לאחר שיצאו מהחורשה העיד כי חסמו להם את הדרך, הם הורדו מהכביש ועשו עליהם חיפוש ולקחו להם את הטלפון הנייד, לאחר מכן הם נלקחו לחקירה. טען שחקרו אותו ולא הסבירו לו כי הוא יכול לקרוא את ההודאה והוא התבקש לחתום עליה.

בחקירה הנגדית, העיד לגבי טיב ההיכרות שלו עם הנאשמים האחרים וטען כי הם בני אותה משפחה. עוד העיד כי ביום הטיול הוא ושאר הנאשמים התפללו יחד, נפגשו לאחר מכן בבית קפה ואז החליטו לנסוע ביחד לטיול, כשהנאשם ה-3 [להלן: שחאדה] החליט לאן ייסעו. הנאשם העיד כי הם ראו את הכלבים כשהגיעו לשטח לפני שישבו וכך גם את הצבאים. טען שירדו אל הצבי וכי הוא הלך מספר צעדים לעברו וכי הוא היה רחוק ממנו כ-50 מטרים. העיד כי הצבי המשיך לאכול ולאחר מכן הלך. העיד כי רק הוא ושחאדה ירדו מהרכב. נשאל כי בחקירה אמר לחוקר שהם ניסו לנסוע קרוב לצבי ובבית המשפט העיד כי לא מסר דבר כזה לחוקר. לאחר שהופנה להודאתו בחקירה, אישר כי אמר: "רצינו לראות את הצבי, ניסינו להתקרב אליו" (שורות 13-24). אישר כי רק הוא ושחאדה ירדו לראות את הצבי ולא ידע להגיד מה לגבי האחרים, כשאומת עם ההודאה בחקירה כשנשאל אם כולם ראו את הצבי והשיב לחקור שכן, טען שדיבר רק עליו ועל שחאדה. טען שלא אמר לחוקר כי שחאדה מסתובב הרבה בשטח. העיד כי המרחק של השטח בו שהו הוא כשעה מתל שבע. שנשאל לגבי מה עשו בטבע השיב "מה שיש בטבע" (שורה 22 עמ' 39). כשנשאל כי שעשו חיפוש באוטו לא מצאו ציוד לטיול/ בקבוקי שתייה, השיב כי היו רק שני בקבוקים כי לדבריו הם עושים "שיבה קטנה".

העיד כי לא נסעו אחרי הצבי עם הג'יפ ובדדו אותו. טען כי הוא והנאשמים ראו את האדם שצופה עליהם כאשר הם ישבו בחורשה. טען כי הצבי לא שם לב אליהם בהתחלה, אכל ולאחר מכן הלך ואז הנאשמים עלו לרכב ונסעו.

20. בתום עדות הנאשם, ביקש בא כוחו כי סיכומיו יוגשו יחד עם סיכומי הצדדים האחרים. בית המשפט העיר את שהעיר לגבי ההתנהלות הדיונים ובסופו של דבר ניתנה ביום 8.11.20 החלטה, כי סיכומי המאשימה יוגשו בנפרד בתיק זה, ולא כחלק מסיכומי הנאשמים האחרים, כן נקבע, כי ב"כ הנאשם יוכל להגיש סיכומיו בכתב או לסכם בעל פה בדיון שנקבע לתאריך 2.12.20.

טיעוני המאשימה

21. המאשימה מבקשת להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן. נטען, כי יש להרשיע את הנאשם על סמך עדויות הפקחים, האזרח שראה אותו ואת יתר הנאשמים בשטח והעדים הנוספים. נטען כי יש לדחות את גרסתו הפתלתלה והבלתי קוהרנטית של הנאשם.

22. העד **דרוקר** הבחין ברכב הנאשמים כשהוא "משתולל בתוך השדה" ונוסע במעגלים סביב צבי. העד החל בנסיעה לכיוונם וכשהבחין בו הגבירו מהירות ויצאו מהשטח. העד מסר ששמר על קשר עין עם המכונית כל העת. העד מסר שהנאשמים בודדו צבי מתוך הלהקה וניסו "לנגח" אותו באמצעות המכונית, כל זאת בתוך שדה חרוש וגרימת נזק לשדה. העד עמד על כך שמכונית הנאשמים הייתה הרכב היחיד בשטח וכן מסר שזיהה עדר צבאים קודם לכן ולאחר מכן ראה את המרדף אחר הצבי הבודד.

23. העד **גלעד גבאי** תיעד את הסימנים בשטח למפגש שבין המכונית והצבאים באופן שמלמד על מרדף. העד הסביר שמדובר במרדף אופייני לצידים בשטח מישורי, כאשר הציידים רודפים אחרי הצבי במטרה להתיש אותו במישור הפתוח ועד שהוא נופל. מעדותו של פאיז עלה כי נאשם 3 נהג במכונית, החליט לאן נוסעים וכשהגיעו לשטח ראו צבי. לדבריו הוא ונאשם 3 ירדו מהרכב וניסו להתקרב אל הצבי רגלית. העד אישר שלא היו במקום כלי רכב נוספים.

24. העד **עודד נחמיה** העיד שפגש בנאשמים, הזדהה בפניהם כפקח הרשות, הודיע להם על עיכובם ולאחר שהגיע הפקח יפתח מגן, הודיע לנאשמים על הכוונה לערוך חיפוש במכונית. החיפוש צולם.

25. העד **יפתח מגן** תפס את מכשירי הטלפון מהנאשמים וכן השתתף בחיפוש ברכב לאחר עיכוב הנאשמים.

26. נטען על ידי המאשימה כי אמרות הנאשמים נגבו בשטח כמקובל בחקירות הרשות, כאשר תחנת המשטרה הקרובה היא במרחק למעלה מחצי שעה וללא תנאים המאפשרים הפרדה בין החשודים עד לתחנת המשטרה וכאשר החקירה בתחנה לא תואמה מראש. מדובר בהחלטה מקצועית סבירה לבצע את החקירה באותו מעמד שבו עוכבו הנאשמים ובחדר שהועמד לרשותם ביישוב אבשלום.

27. נטען כי אין כל פגם בהגשת "ראיה משנית", קרי העתק מידע ממכשירי הטלפון שנצרב בתקליטורים. העד **כפיר בן ברוך** הוא חוקר מיומן והעיד שהוציא בעצמו את המידע מהטלפון וצרב אותו על גבי ארבעה תקליטורים. התקליטורים אשר הוצגו לבית המשפט הם העתקים והעד הסביר מעיון בתקליטור שמדובר בפלט שהוא עצמו יצר כקובץ PDF שאיננו ניתן לשינוי לאחר היווצרותו. משכך, טוענת המאשימה כי אין כל חשש שחל שינוי בקובץ או כי התקליטור שהוגש לבית המשפט איננו העתק מדויק של התקליטור המקורי שיצר העד. בתקליטורים (9/ת) מצויים שני סרטונים המלמדים על מרדף אחר עדר צבאים ואחר צבי בודד בתאריך 20.1.2017.

28. העד **עמרם צברי** ביצע השוואה בין תמונות שצולמו על ידי הפקחים ובין הסרטונים והעיד לגבי הדמיון בין כלי הרכב, הבגדים של הנהג בשני מקורות הצילום. מדובר בתמונות שנלקחו מהדיסק ת/2 שהועתק מהדיסק ת/9.

29. נטען כי מעדותו של הנאשם עולה כי הנאשם חבר לאנשים שהוא מכיר והחליטו לצאת לטייל יחדיו. הנאשם אישר כי הוא ישב במושב האחורי שברכב עם הנאשמים האחרים ברכב וכי הוא ראה צבי בשטח, הצבי היה רחוק והוא ירד מהרכב כדי לראותו ולאחר מכן המשיך בדרך. הנאשם ציין כי הבחין ברכב של החקלאי דרוקר שהי המרוחק מהם כ-300 מטר. לאחר מכן המשיכו בדרכם עד שנעצרו ונלקחו מהם הטלפונים מבלי שנאמר להם שהם יכולים לסרב. הנאשם אמר בחקירה הנגדית כי הוא רק ירד מהרכב ולאחר מכן הוסיף כי גם שאחדה ירד איתו. הנאשם אישר כי לא היו רכבים נוספים בשטח.

30. נטען כי מכל האמור עולה כי המאשימה הציגה ראיות המובילות למסקנה ברורה כי הנאשם ביחד עם אחרו צדו צבאים בשטח החקלאי שליד בסיס אמיתי באמצעות רכב ברדיפה. נטען כי אין מחלוקת כי הנאשם עם אחרים היו במקום, אין מחלוקת כי לנאשם ולאחרים לא היה יתר צייד. עוד הפנה ב"כ המאשימה לעדותו של דרוקר. נטען כי לעומת עדי התביעה שהציגו פרטים מלאים כפי שקלטו בחושיהם, הציג הנאשם גרסה חלקית שיש ליחס לה משקל מועט.

31. לפיכך, טענה המאשימה כי עמדה בנטל הראיה להוכיח את יסודות העבירות המתוארות בכתב האישום ולכן יש להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.

טיעוני הנאשם

32. ב"כ הנאשם הדגיש בסיכומיו, כי יש להרשיע את הנאשם על סמך הראיות הקבילות בעניינו בלבד, ולבדל טען כי יש להתייחס רק על הראיות בתיק הנדון ולהבדיל את ההתרשמות מהנאשם לבין ההתרשמות משאר הנאשמים בתיק האחר. נטען כי כתב האישום המתוקן לא מספיק מפורט ומקשה של ההגנה באופן שבו הוא נוסח.

33. ב"כ הנאשם ביקש להדגיש את ההתרשמות החיובית מהנאשם, העובדה כי העיד פעמיים במשפט, עדות מפורטת וברורה.

34. נטען כי גרסת הנאשם פשוטה מאוד, מדובר בחברים מאותו מקום מגורים, לא חברים שהנאשם קשור אליהם, אשר יצאו לטייל. מחומר הראיות עולה כי ברכב לא היה דבר המעיד על כך שהולכים לאירוע צייד, גם לא דובר על צייד.

35. הנסיעה הייתה בעוד הנאשם יושב מאחור, ללא כיוון מוגדר. נטען כי הנאשם ענה על כל השאלות שנשאל והעיד שלמעשה ערכו פיקניק בשטח ובשלב מסוים ראו מרחוק במרחק של 50 מטרים צבי בודד עומד והוא ושחאדה עמדו ליד הרכב ולא התקדמו לצבי והצבי המשיך לאכול בשלווה עד שהלך מרצונו.

36. נטען כי המאור אינו מהווה בסיס לעבירת צייד, אין מטרה להטריד או כוונה, גם לא היה להם ציוד. נטען כי הנאשם והאחרים ביקשו רק ליהנות מהטבע.

37.נטען כי לא ידוע האם כשנחקר הנאשם הוא הוזהר כנדרש ביחס לעבירת הצייד, שכן עבירת פגיעה בערך הטבע המוגן היא כללית יותר.

38.ביחס למערכת הראיות שהציגה התביעה, נטען כי לא סופקו הרבה עובדות. לטענתו בעדותו של העד צברי, ניתנה פרשנות אשר לשיטתו מסורה לבית המשפט.

39.נטען כי המאשימה מלכתחילה החליטה שמדובר באירוע צייד וכך התקדמה הלאה והדבר בא לידי ביטוי בחקירה ובגישה של האנשים אשר היו בשטח. נטען כי העובדות הרלוונטיות הן לא רבות.

40.ב"כ הנאשם הפנה לעדותו של העד דרוקר לפי הוא העיד שמדובר באירוע שנע בין השעה 14:00 לבין 14:30 עם סטייה של רבע שעה לכל שעה והוא מבחן ברכב שמסתכל דרך משקפת ונוסע בסיבובים סביב צבי כשהוא מודה שאין לו מומחיות בצייד אבל אומר שהמטרה היא לתפוס את הצבי. נטען כי העד צפה ברכב דרך המשקפת ולא רשם את מספר הרכב רק ידע להעיד על איך נראה הרכב.

41.נטען כי רק לאחר שלושה ימים נכתב מזכר שלא הוגש לתיק של העד יפתח מגן כשהוא יושב עם העד דרוקר וזה אחרון מתאר לו את האירוע.

42.נטען כי קיימת רק עדות יחידה בתיק ומעבר לכך אין עוד תימוכין. נטען כי הנאשם ואחרים לא נמלטו כאשר כרזו להם לעצור.

43.עוד נטען כי לא היו עקבות המתאימות לתיאור של מרדף אחרי חיה, עקבות הרכב היו ישרות ולא נראו עקבות של צבי.

44.נטען כי היה מדובר בטיול תמים ולא יותר. הוזעקו פקחים רבים למקום ולכן נבנה לשיטתו סיפור.

45.נטען כי התקליטור שבו מופיע תיעוד של אירוע צייד לא היה צריך להיות מוגש לבית המשפט שכן הוא לא עומד בתנאי הסף. עוד בהקשר זה נטען כי המאשימה הכניסה את התוכן של הסרט לעדותו של החוקר עמרם צברי.

46.נטען כי יתכן שהיא אירוע נוסף של רכב אחר ולא נשללה האפשרות שמדובר בטיול אחר שהנאשם לא נכח בו.

47.נטען כי הכל החל בחיפוש בעייתי בו נתפסו טלפונים ללא הסכמה ולא נמסר לנאשמים שהם יכולים לסרב לא לתת את הטלפונים ומכאן שדין הראיות לא להתקבל.

48.עוד נטען כי הדברים שנאמרו על ידי העד עמרם צברי הופקו ללא כל עד מומחה או איש מקצוע שיאשר את הדברים.

49.עוד נטען כי לא הוגשה פורמאלית לתיק החלטה של בית המשפט המאשרת פריצה לטלפונים ולצורך כך הפנה ב"כ הנאשם לסעיף 23א' לפקודת הראיות וכן לפסיקה של בית הדין הצבאי לערעורים ע' 78/14 וכך גם לבש"פ 79-07-19 עורף אוח' נגד מדינת ישראל.

50.נטען כי רוב העדים למעט דרוקר וגבאי, העדות אינה ישירה אלא עדות שמיעה הכוללת פרשנות.

51.נטען כי תיקי צייד מאופיינים בחוסר וודאות וקושי ניכר לתפיסה כאשר לא מדובר באירוע צייד קלאסי. נטען כי הקושי הזה לא אמור להשליך או להקל בנטל שמוטל על המאשימה להוכיח ולהביא ראיות ברורות לכך שהנאשם ביצע עבירת צייד.

52.ב"כ הנאשם ביקש לזכות את הנאשם.

דין והכרעה

53.בפתח הדברים יצוין, כי ביום 28.2.21 הורשעו הנאשמים הנוספים במיוחס להם בכתב האישום, על סמך ראיות המאשימה ולאחר שנדחו גרסאותיהם כבלתי תואמות את הראיות וכבלתי אמינות. עוד יצוין, כי במסגרת הכרעת הדין בית המשפט לא נדרש למעשה לעדותו של פאיז שהוגדר כעד תביעה בכתב האישום ובית המשפט תוהה מדוע מלכתחילה מצאה לנכון המאשימה להפריד את כתבי האישום, על כל המשתמע מכך.

מכל מקום, מרבית הממצאים שבהכרעת הדין רלוונטיים גם בעניינו של פאיז, אך מובן כי השקלול הראייתי נעשה בשים לב לעדות הנאשם בפניי.

54.לאחר שבחנתי את מכלול העדויות והראיות וכן את גרסת הנאשם המסקנה המתחייבת מכלל הראיות היא, שלא נותר ספק כי הנאשם ביצע, את המיוחס לו בכתב האישום המתוקן.

הרשעת הנאשם מבוססת על מכלול הראיות, ישירות ונסיבתיות, שאינן מתיישבות עם גרסתו.

55.הראיה העיקרית, היא עדות עד הראיה אורן דרוקר שראה את הרכב בו נסעו הנאשמים נוסע במעגלים, במרכז שדה חיטה זרוע, סביב צבי ומנסים לנגח בו. עדות העד כי זיהה את כלי הרכב ושמר איתו על קשר עין עד שנעצר על ידי פקח הרשות לא נסתרה כהוא זה. לא נותר כל ספק, כי כלי הרכב שזוהה על ידי העד הוא הרכב בו נסעו הנאשמים.

56.שני סרטונים מיום האירוע, שהורדו מתוך מכשיר הטלפון של נאשם 2 בתיק האחר, שישב ליד כיסא הנהג, תומכים היטב בעדות עד הראיה ובמיוחס לנאשמים בכתב האישום. בסרטון אחד נראה מרדף אחר עדר של צבאים, בתוך השטח החקלאי ומחוץ לשבילים. בסרטון השני נראה מרדף אחר צבי בודד, גם כן בתוך השדה הזרוע. ראיות המאשימה, שהוצגו על ידי העדים צברי ובן-ברוך, מלמדות באופן שאינו מותיר כל מקום לספק, כי הסרטונים צולמו ביום האירוע, ברכב שנתפס, על ידי נאשם 2 שישב ליד מושב הנהג.

57.הטענה כי הקולייסים שנמצאו ישרים ולא מעגליים וכי לא נמצאו עקבות צבי אינה מתיישבת עם הנראה בסרטון.

58.כאמור, הימצאות הנאשם עם האחרים בתוך השדה כשהם נוסעים במעגלים סביב הצבי די בה להוכיח את יסודות העבירה, בהיעדר הסבר חלופי, לא כל שכן הסבר סביר חלופי, להתנהגות זו, המוכחשת על ידו.

59. כבר בהכרעת הדין בתיק האחר קבעתי כי טענות ב"כ הנאשמים (חלקם לא חזרו על הטענות בסיכומים) בנוגע לקבילות הסרטונים דינן להידחות. אכן, בפני בית המשפט לא הוצג הדיסק המקורי שאותו צרב העד בן ברוך, חוקר מיומן שביצע את החדירה למכשיר הטלפון. עם זאת, לא נסתרה כלל עדות העד, כי התוכן האמור הוא בדיוק התוכן אותו הוריד ולא נוצר כל ספק לגבי האותנטיות של הסרטונים האמורים. המדובר בהעתק של תוכן הדיסקים שאין חשש לגבי מהימנותו. למעשה, גם לא נטען אחרת על ידי ב"כ הנאשמים. בנסיבות אלה, עתירת ב"כ הנאשם לפסול את הראיה בנימוק שאינה קבילה, אך מחמת העובדה שהוצג לבית המשפט העתק (שלא באמצעות מבצע ההעתקה), נדחית.

60. כאמור, די בכך על מנת להביא להרשעת הנאשם בדין.

61. הרשעת הנאשם מתבססת על עצם נוכחותו (שאינה מוכחשת) ברכב בזמן האירוע וכן בירידה לעבר הצבי כפי שהודה בעצמו.

62. נטען כי מדובר בטיול תמים, עם זאת לא נמצא כל ציוד המראה כי הנאשם וחבריו יצאו לטיול וערכו "ישיבה" בחורשה כפי שתיאר. בהיעדר טענה פוזיטיבית בנוגע למעשי הרדיפה אחר הצבאים, והעובדה שיצא יחד עם חבורה ל"טיול" שכלל רדיפה בתוך השטח החקלאי אחר הצבאים, מתחייבת על פי כללי הדין וההלכה בדבר "מבצעים בצוותא" המסקנה, כי גם הם הנאשם היווה חלק מהמעגל הפנימי של מבצעי העבירה. חלקו היחסי במעשה העבירה, רלוונטי, איפוא, לשלב העונש ולא לשלב קביעת האחריות.

סוף דבר

63. נוכח כל אמור לעיל, משלא נותר כל ספק, ודאי לא ספק "סביר", בכך שהנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום המתוקן, מתחייבת המסקנה שיש להרשיעו בדין וכך אני קובעת.

ניתנה היום, י' טבת תשפ"ב, 14 דצמבר 2021, במעמד הצדדים